

בית משפט השלום בקריית גת

תאד"מ 23-11-28230 שירן נ' בוטראשוילי

תיק חיצוני:

לפני כבוד הרשמת הבכירה הילה שוורץ

תובע ישראל שירן ת.ז.ז.:
ע"י ב"כ עוה"ד חאיק ליאור

נגד

נתבע דויד בוטראשוילי ת.ז.ז.:
ע"י ב"כ עוה"ד בסט יניב

פסק דין

פתח דבר:

לפניי תביעה כספית לפיצוי התובע מכוח הוראות חוק איסור לשון הרע, תשכ"ה-1965 (להלן: "חוק איסור לשון הרע") וחוק הגנת הפרטיות, תשמ"א – 1981 (להלן: "חוק הגנת הפרטיות") בסך של 75,000 ₪.

העובדות הצריכות לעניין:

1. בשנת 2000 לערך הגה ופיתח התובע מחברת בשם 'העידן החדש'.
2. במהלך שנת 2016 הוקמה חברת העידן החדש - המחברת הגאונית בע"מ, שבהמשך שונה שמה לחברת איי פרוגיקט העצמה חינוכית בע"מ (להלן: "החברה"). החברה הוקמה תחילה על ידי הנתבע כחלק מעבודתו עם התובע ובהמשך חברו הצדדים והיו לשותפים שווים בה. בנוסף, שונה שמה של המחברת מ'העידן החדש' ל- 'מחברת הגאונית'.
3. החל משנת 2017 שווקה המחברת הגאונית ברשת החנויות 'קרביץ' (להלן: "קרביץ").
4. בשנת 2019 החליטו הצדדים על פירוק השותפות ובתאריך 3/10/19 נחתם בין התובע והחברה (להלן: "צד א") ובין הנתבע (להלן: "צד ב") "הסכם להעברת מניות ודירקטוריון

בית משפט השלום בקריית גת

תאד"מ 23-11-28230 שירן נ' בוטראשוילי

תיק חיצוני:

1 הפסקת שיתוף הפעולה העסקי וחלוקת הנכסים בין בעלי המניות" (להלן: "הסכם
2 הפירוק").

3 סעיף 4.1 להסכם הפירוק קובע כי החברה תעבור לידי של התובע.

4 סעיף 4.3.6 להסכם הפירוק קובע כך:

6 " ... מוסכם על הצדדים, כי צד ב' יהיה בעל זכויות השימוש והיוצרים

7 הבלעדיות בדפי המחברת לשימושים דיגיטליים ... וצד א' לא יהיה רשאי

8 להתנגד לשימוש בזכויות אלו... וכל הזכויות הלא דיגיטליות יהיו שייכות

9 לצד א' ו/או לחברה בלבד ללא הגבלת זמן וטריטוריה..." (ההדגשות אינן

10 במקור – ה.ש.)

12 אם נסכם זאת בקצרה, בהתאם להסכם הפירוק הזכויות במחברת הנייר שייכות
13 לתובע בעוד הזכויות הדיגיטליות שייכות לנתבע.

14 למען שלמות התמונה יצוין כי הסכם הפירוק התייחס לחובות הצדדים אחד כלפי
15 רעהו, בין היתר חובות כספיים, מה שהוביל בהמשך להתדיינויות בין החברה לנתבע
16 ב'בית דין צדק בני ברק'.

17 כן יצוין כי עם הזמן שונה שמה של החברה ל'חברת מצוינות בחינוך ג'ינוטבוק בע"מ'
18 וזו עברה לבעלות בנו של התובע אשר המשיך לעבוד בה כשכיר.

20 5. על מנת לפשט הדברים מכאן ואילך בכל מקום בו יכתב המחברת הגאונית תהא
21 למחברת הנייר. עוד יצוין כי אין חולק שקרביץ משווקת את מחברת הנייר בלבד.

23 6. בתאריך 31/5/21 הגיש התובע בקשה לאישור פטנט על המחברת הגאונית. בנוסף ובתאריך
24 4/4/22 ניתנה לתובע תעודת רישום סימן מסחר בעניינה של המחברת הגאונית.

26 7. בתאריך 26/9/23 שלח הנתבע לגב' עדי אריאל, קניינית ראשית בחברת קרביץ וחברת
27 הנהלת קרביץ הודעות באמצעות יישומון וואטסאפ שזו לשונן:

29 "הבנתי שאתם משווקים את המחברת הגאונית ע"י ישראל שירן.

30 לידיעתכם, המחברת לא שייכת לו בכלל. הוא נוכל ומתחזה המצייר לכולם

31 מצגי שווא כאילו המחברת שלו ובעלותו. על המחברת יש פטנט והוא לא

32 שייך לישראל שירן. ישראל שירן לא יכול לשווק שום דבר, כי שום דבר לא

33 שייך לו. אני מבקש שתתני לי את כתובת המייל שלך ושל המחלקה

בית משפט השלום בקריית גת

תאד"מ 23-11-28230 שירן נ' בוטראשוילי

תיק חיצוני:

1 המשפטית. אני אוציא לכם מכתב התראה מסודר. (להלן: "ההודעה
2 הראשונה").

3 וכן:

4 "תשלחי לי בבקשה את המייל שלך ושל המחלקה המשפטית"
5 "אני מודיע לכם רשמית, אתם לא יכולים להמשיך לשווק את המחברת
6 הגאונית"

7 "מכתב מסודר יגיע אליכם בימים הקרובים"

8 "חבל מאוד שאת לא משתפת פעולה"

9 (להלן: "ההודעות לקרביץ")

10 בגין ההודעות לקרביץ הוגשה תביעת הלשון הרע שבפניי.

11
12 8. בנוסף, בין תאריכים 12/7/23 - 12/11/23 שלח הנתבע לתובע הודעות באמצעות יישומון

13 וואטסאפ, וכך:

14 הערה: השגיאות במקור.

15
16 הנתבע: "אני רוצה לדעת מתי אתה מתכוון לשלם את החוב. יש לך 47.500

17 חוב בלי הצמדה וקרן"

18
19 הנתבע: "אתה תשלם פי שלוש ממה שאתה חייב, רק בגלל הטמטום שלך.

20 יש לך ריבית שמגיעה ל-80,000 ₪ שזה הרבה יותר מהחוב שלך.

21 "יש לך בדיוק יומיים ל-1/9. אחכ אתה תשלם עם ריבית והצמדה".

22 "ועוד דבר, אל תבנה על להיות שליח ציבור בחגים. בשבוע הבא כל הרבנים

23 בעיר שלך יקבלו מכתב מבית הדין על מעלליך".

24 "כולם ידעו בדיוק מי אתה."

25
26 הנתבע: "מחר זאת ההזדמנות האחרונה שלך לשלם את החוב מבלי להיכנס

27 לתהליכים שימחקו את החברה לאלתר".

28
29 התובע: "... הודעות הטרדה ואיומים. שנה טובה ומבורכת ישראל שירן"

30 (ההודעה צורפה בחלקה-ה.ש.).

31
32 הנתבע: " אתה חייב לי כסף ואתה תשלם עד הגרוש האחרון עם ריבית.

33 אל תחשוב שאתה תחמוק מרגלי החוק.

בית משפט השלום בקריית גת

תאד"מ 23-11-28230 שירן נ' בוטראשוילי

תיק חיצוני:

1 תקח בחשבון שאתה לא רשאי יותר להשתמש במחברת הגאונית יותר. זה
2 מותג שלי ואתה גנבת לי אותו ואת כל מה שהבאתי.
3 אתה בקרוב תשמע הכל".

4
5 הנתבע: "מר בוטראשוילי שלום. אבקשך פעם נוספת להפסיק לשלוח לי
6 הודעות הטרדה ואיומים. שנה טובה ומבורכת ישראל שירן"

7
8 הנתבע: "מדברייך יוצא שאתה מתנער מהחוב שפסק עלייך בית הדין.
9 יפה. טוב לדעת שאתה גם עברייין לשמה."

10
11 הנתבע: "אתה לא מותיר לי ברירה אלא לתבוע אותך על הטרדה ואיומים."

12
13 הנתבע: "תפסיק להציק לי. כי אם תמשיך להציק לי, אני אתבע אותך, על
14 סחיטה, גניבה, תביעת דיבה (ברוך ה' יש תיק שלם עליך) ואיומים"

15
16 הנתבע: "בוקר טוב, לידיעתך ולפנים משורת הדין אני נותן לך הזדמנות
17 אחרונה לשלם לי את החוב במלואו כפי שפסק בית הדין עד יום ראשון.
18 אל תביא את עצמך למלחמה בה אתה תשלם פי כמה יותר."

19
20 הנתבע: "בקר טוב גם לך.

21 אתמול קברנו את בן אחי הי"ד אשר נפל בקרב בכיסופים.

22 היום/מחר נקבור את אח של כלתנו הי"ד אשר נפל בקרב בגזרת נחל עוז..

23 אל תפנה אלי יותר בעניין הנ"ל ותעשה מה שאתה חושב לנכון."

24
25 הנתבע: "בשביל לקנות דגלים על חשבון החברה יש לו כסף, אבל לשלם
26 חובות, את זה אין לו, מה?

27 אני מבטיח לך שאתה תשלם הכל פי כמה וכמה יותר, על כל הכסף, הצער
28 ועוגמת הנפש שגרמת לי בשנים האחרונות.

29 הרבה זמן שתקתי. עכשיו כולם ידעו הכל".

30
31 הנתבע: "אם אתה מעוניין בפטנט, זה הזמן לשלם את כל האגרות, אחרת
32 הפטנט הולך לאיבוד"

בית משפט השלום בקריית גת

תאד"מ 23-11-28230 שירן נ' בוטראשוילי

תיק חיצוני:

1 התובע: "אני מתחנן בפניך. תפסיק לשלוח לי הודעות. אנחנו עסוקים באבל
2 על הנופלים מהמשפחות שלנו ואתה לא מפסיק להטריד אותי. דיי כבר!!".

3
4 בגין הודעות אלו הגיש התובע תביעה מכוח חוק הגנת הפרטיות.
5 (להלן: "ההודעות לתובע").

6
7 9. בתאריך 2/1/26 נרשם פטנט בעניין המחברת הגאונית על שם התובע.

השאלות שבמחלוקת:

10
11 10. פסק הדין יעסוק בשתי שאלות עיקריות וכך:

- 12 א. האם הודעות הנתבע לקרביץ עולות כדי לשון הרע?
13 ב. האם הודעות הנתבע לתובע עולות כדי פגיעה בפרטיות?

תמצית טענות התביעה:

14
15
16
17 11. לטענת התובע הוא מי שהגה ופיתח את המחברת הגאונית ועם פירוק השותפות ובהתאם
18 להסכם הפירוק כלל הזכויות במחברת הגאונית כמחברת נייר שייכות לו ולחברה. התובע
19 מפנה בעניין זה לבקשה לרישום פטנט אשר אף אושרה בהמשך, לסימן המסחר וכן ליתר
20 האסמכתאות שצורפו לכתב התביעה.

21
22 12. לטענת התובע פנייתו של הנתבע לגבי עדי אריאל, הקניינית הראשית של חברת קרביץ
23 וחברת הנהלת קרביץ עולה כדי לשון הרע. התובע מפנה בעניין זה הן לכינויי הגנאי
24 המופיעים בהודעות והן לטענה לפיה התובע משווק לקרביץ את המחברת הגאונית שלא
25 כדין. לטענתו, בדברי הנתבע היה כדי להשפיל אותו ולפגוע במשלח ידו ובשמו הטוב.
26 התובע הוסיף שהפרסום גרם לו לזעזוע עמוק ובושה מאחר ונציגי קרביץ מכירים אותו
27 היטב ועובדים עמו. לטענתו הנתבע בחר לפגוע במקום שיפגע בו יותר מכל- שמו הטוב,
28 עיסוקו ומשלח ידו. התובע טען בעניין זה כי הדבר מקבל משנה תוקף שעה שקרביץ הינה
29 המשווקת הבלעדית של המחברות הגאוניות וככל שזו הייתה מפסיקה את פעילותה
30 העסקית למול החברה נוכח דבריו של הנתבע היה הדבר מהווה פגיעה קשה בתובע. לטענת
31 התובע הנתבע פעל בכוונת זדון כלפיו.

32 לאור האמור עותר התובע לפיצוי בהתאם לסעיפים 7א ו-7אג) לחוק איסור לשון הרע.

33

בית משפט השלום בקריית גת

תאד"מ 23-11-28230 שירן נ' בוטראשוילי

תיק חיצוני:

1 13. בנוסף טוען התובע כי ההודעות שנשלחו אליו בידי הנתבע עולות כדי הטרדה אחרת בהתאם
2 לסעיף 2 לחוק הגנת הפרטיות, התשמ"א – 1981.
3 התובע טוען שביקש מהנתבע לחדול משליחת ההודעות ללא הועיל, אף לאחר שהתובע
4 שיתף אותו כי משפחתו מצויה באבל בגין בני משפחה שנפלו בקרבות ה-7 לאוקטובר.
5 לאור האמור מבקש התובע פיצוי גם בהתאם לסעיף 29א(ב)(1) לחוק הגנת הפרטיות.
6

תמצית טענות ההגנה:

7
8
9 14. לטענת הנתבע, לאחר הסכם פירוק השותפות התנהלו בין הצדדים הליכים בבית הדין
10 לצדק, במסגרתם נקבע כי התובע חייב לנתבע כספים ומשזה בחר שלא לשלם פנה הנתבע
11 לקרביץ שהיא המפיץ הבלעדי של המחברת הגאונית, על מנת שתעביר לידי את התמלוגים
12 המגיעים לתובע ובכך ישולם לו חובו של התובע.
13
14 15. עוד טען הנתבע להגנת 'אמת הפרסום' בהתאם לסעיף 14 לחוק איסור לשון הרע. לטענתו,
15 בהתאם להחלטות בית הדין לצדק ומשהתובע לא שילם לו את חובו בזמן, הזכויות על
16 המחברת הגאונית לא הועברו אליו. כן טען, כי הלכה למעשה נרשם הפטנט על שם התובע
17 רק לאחרונה ומכאן שבמועד שליחת ההודעות אכן לא היה רשום פטנט על שם התובע.
18
19 16. בנוסף טען הנתבע כי אף התובע פגע בו באמצעות פרסום ברשת החברתית "פייסבוק" וכן
20 עת פנה לגורם מצוות המייסדים עמו עבד על פרויקט חדש, דיבר אודותיו סרה, מה שהוביל
21 לטענתו לפירוק שיתוף הפעולה בין השניים.
22

דיון והכרעה:

23
24
25 17. בפניי צדדים שבעבר שררה ביניהם רעות והערכה שהובילה אף להקמת חברה משותפת,
26 אלא שמערכת יחסים זו נסתיימה בכעס רב והובילה להאשמות הדדיות והתדיינויות רבות.
27
28 18. במסגרת ההליך ניסה בית המשפט ליישב את טענות הצדדים האחד כלפי רעהו, זאת אף
29 לעניין טענות החורגות ממסגרת ההליך דן ועל מנת להביא הצדדים לידי פשרה שתסיים
30 את הסכסוך הארוך בין השניים, שעה שסכסוכים משפטיים, מעבר לגבולות ניצחון והפסד
31 טומנים בחובם הוצאות כלכליות, מתח נפשי ומעצם טיבם, בעיקר במקרים מעין אלו,
32 רגשות שליליים למכביר. על אף ניסיונותיו של בית המשפט הדבר לא צלח ואף ניסיון
33 להפנות הצדדים להליך גישור לא נחל הצלחה.

בית משפט השלום בקריית גת

תאד"מ 23-11-28230 שירן נ' בוטראשוילי

תיק חיצוני:

1

2

3 19. בשים לב לטענות התובע ההכרעה תחולק לשניים. תחילה יידונו טענות התובע בהתאם

4

לחוק איסור לשון הרע ובהמשך בהתאם לחוק הגנת הפרטיות.

5

6

לשון הרע

7

8 20. על חשיבות שמו הטוב של האדם כמו גם חומרת הפצת לשון הרע ניתן ללמוד מדברי כבוד

9

השופט אהרון ברק (כתוארו אז) כפי שהובאו בע"א 214/89 אבנרי נ' שפירא (נבו, 22/10/89)

10

(להלן: "הלכת אבנרי") וכך:

11

12 "כבוד האדם ושמו הטוב חשובים לעתים לאדם כחיים עצמם, הם יקרים לו

13 לרוב יותר מכל נכס אחר. בתודעתנו החברתית תופס שמו הטוב של אדם מקום

14 מרכזי. מקורותינו מציינים, כי "לשון הרע הורגת", וכי כל המלבן את פני חברו

15 ברבים "כאילו שופך דמים", ואפילו סלח האדם עליו הוצא לשון הרע, הריהו

16 "בוער מבפנים". אין להתפלא איפוא, כי תפיסתנו הינה, כי "טוב שם משמן

17 טוב" (קהלת ז, א [א]). נאמר במקורותינו, כי "לא נחתם גזר-דין על אבותינו

18 במדבר אלא על לשון הרע בלבד" (רמב"ם, דעות, ז [ב]. גם בתרבות המודרנית

19 הכללית, אשר אנו חלק ממנה, תופס שמו הטוב של אדם מקום מרכזי."

20

21 21. [סעיף 7 לחוק איסור לשון הרע](#), התשכ"ה-1965 קובע כי "פרסום לשון הרע לאדם או יותר

22 זולת הנפגע תהא עוולה אזרחית". [סעיף 1](#) לחוק מגדיר "לשון הרע" כ"דבר שפרסומו

23 עלול", בין היתר, "להשפיל אדם בעיני הבריות או לעשותו מטרה לשנאה, לבוז או ללעג

24 מצדם" (סעיף-קטן (1)), "לבזות אדם בשל מעשים, התנהגות או תכונות המיוחסים לו"

25 (סעיף-קטן (2)), או "לפגוע באדם במשרתו, אם משרה ציבורית ואם משרה אחרת, בעסקו,

26 במשלח ידו או במקצועו" (סעיף-קטן (3)). [סעיף 2\(ב\)\(1\)](#) לחוק קובע כי "רואים כפרסום

27 לשון הרע... אם היתה מיועדת לאדם זולת הנפגע והגיעה לאותו אדם או לאדם אחר זולת

28 הנפגע".

29

30 22. בהתאם לפסיקה קיימים ארבעה שלבים בבחינת השאלה האם אחראי מפרסם בעוולת

31 לשון הרע וכך:

32 א. תנאי ראשון - כי מדובר ב"פרסום". לעניין המדיה בה התפרסם הפרסום, הרי

33 שהפסיקה הכירה בפרסום מסרון באמצעות יישומון הווטצאפ כעונה על תנאי

34 ה"פרסום" לצורך תחולת החוק.

בית משפט השלום בקריית גת

תאד"מ 23-11-28230 שירן נ' בוטראשוילי

תיק חיצוני:

1 ב. תנאי שני - שהפרסום הינו משום "לשון הרע" לפי מובנו הטבעי והרגיל בעיני קורא
2 סביר ולא בעיני הסובייקטיביות של הנפגע מפרסום וכך:

3

4 "המבחן בדבר קיום לשון הרע לפי סעיף 1 איננו מתמצה בתחושת
5 העלבון הסובייקטיבית של הפרט... אלא יסודו אובייקטיבי, היינו מה
6 השפעתם או זיקתם של דברי לשון הרע להערכה לה זוכה הפרט –
7 התובע בעיני הבריות..." (ע"א 723/74 הוצאת עיתון הארץ בע"מ ו-3
8 אח' נ' חברת החשמל לישראל בע"מ (נבו, 24/2/77)).

9

10 מכאן כי המבחן הקובע הינו מבחן אובייקטיבי. היינו, מהי לדעת היושב בדין
11 המשמעות שקורא סביר היה מייחס למילים, כאשר די בכך שהפרסום "עלול" היה
12 לגרום לפגיעות המפורטות בחוק כדי שיהווה לשון הרע. עוד צוין כי העוולה והעבירה
13 של פרסום לשון הרע אינן מתייחסות לפרסום כאמצעי לביטוי דעתו של המפרסם
14 אלא כפעולה העלולה לגרום נזק לזולת. לפיכך, בפרסומי לשון הרע לא ייחס בית
15 המשפט חשיבות לשאלה מה התכוון המפרסם להביע בפרסום, שהרי מטרת החוק
16 היא למנוע פגיעה בנפגע ופגיעה כזו עלולה להיגרם בין שהייתה מכוונת ובין שלא
17 (ראו: אורי שנהר **דיני לשון הרע** 191 – 193 (מהדורה שנייה, 2024) (להלן: "שנהר").
18 מקום בו ייקבע כי יש בתוכן הפרסום משום לשון הרע, רק אז יש להידרש לתנאים
19 השלישי והרביעי.

20 ג. תנאי שלישי- בחינת תחולת ההגנות הקבועות בחוק איסור לשון הרע.

21 ד. תנאי רביעי ובהיעדר הגנה- בחינת הסעד המתאים לנפגע מהפרסום.

22 להרחבה בנושא ראו: ע"א 6903/12 CANWEST GLOBAL COMMUNICATION

23 CORP נ' עזור (נבו, 22/7/15) (להלן: "פרשת עזור")

24

25 **האם התקיים רכיב הפרסום?**

26

27 23. בהתאם לעדותה של הגב' עמית שבתאי, מנהלת סחר בחברת קרביץ (להלן: "נציגת

28 **קרביץ**"), ההודעות נשלחו לגב' עדי אריאל אשר עובדת תחתיה ונחשפו אליהם עוד מספר

29 גורמים בחברת קרביץ נוכח חומרת הדברים ושעה שבעקבותיהם חששה החברה שמא היא

30 פועלת בניגוד להוראות הדין, חשש שהוביל אף לבידור למול התובע, בירור שבסופו החליטה

31 חברת קרביץ להמשיך עבודתה עמו.

32

33 24. מכאן כי בענייננו קיים פרסום.

34

בית משפט השלום בקריית גת

תאד"מ 23-11-28230 שירן נ' בוטראשוילי

תיק חיצוני:

האם הפרסום מהווה לשון הרע?

25. בהתאם לפסיקה בבחינת השאלה האם פרסום מהווה לשון הרע יש לאזן בין חופש הביטוי לזכותו של אדם לשם טוב וכפי שהובא בהלכת אבנרי:

"בין שמו הטוב של אדם לחופש הביטוי קיים מתח בלתי פוסק. כאשר הפרסום פוגע בשמו הטוב של אדם, יש להכריע באשר לערך אשר ידו תהא על העליונה. יש ליתן משקל לערכים השונים ולאזן ביניהם בנקודת החיכוך..."

דיני לשון הרע משקפים איזון עדין בין זכויות ואינטרסים כבדי משקל, ה"מושכים" לכיוונים מנוגדים: הזכות לשם טוב מזה, והזכות לחופש ביטוי מזה. הפסיקה עמדה לא אחת על זכויות אלו תוך שציינה כי שתיהן נגזרות מכבוד האדם וכך:

"... בית משפט זה עמד לא אחת על כך שהן הזכות לחופש ביטוי הן הזכות לשם טוב נגזרות בשיטתנו מן ההגנה על אותה "זכות אם", היא כבוד האדם... חשיבותן ומרכזיותן של זכויות אלו היא בבחינת מושכלות יסוד. בתמצית די בכך שנאמר כי הזכות לשם טוב היא זכות רחבה שנועדה להגן על ההערכה העצמית ועל כבודו של אדם, והיא מבוססת על הצורך האנושי בהערכה פנימית, בגאווה אישית ובהכרה חברתית... מן העבר השני ניצבת הזכות לחופש הביטוי. חופש הביטוי מבטא את החשיבות שבמיצוי זכותו של האדם לאוטונומיה אישית ולביטוי עצמי. "הוא חיוני להבטחת תקינותו של ההליך הדמוקרטי, הבנוי על הבעת הרצון והדעה החופשית של כל אדם; הוא מהווה יסוד רעיוני ומעשי לשלטון הנבחר בבחירות חופשיות, בהליך שעיקרו חופש דעה ובחירה" ... מידת ההגנה על חופש הביטוי תקבע, בין היתר, לפי סוג הביטוי ומאפייניו וכן בהתאם למשקל הזכות המתנגשת בו. ככל שהביטויים חוסים תחת "ליבת" חופש הביטוי, קרי ככל שחשיבותם להגשמת המטרות העומדות בבסיס חופש הביטוי גדלה, כן יורחב היקף ההגנה עליהם... נקודת האיזון' הראויה בין הערכים הנוגדים [...] נחתכת על פי משקלם היחסי של ערכים אלה. האיזון מושג כפרי הערכה ערכית-עקרונית, תוך יישום הערכה מושגית זו על נסיבותיו המיוחדות של המקרה" ("פרשת עזור").

במקרה דנן ובאיזון בין חופש הביטוי לזכותו של האדם לשם טוב, מצאתי כי ידה של האחרונה על העליונה.

בית משפט השלום בקריית גת

תאד"מ 23-11-28230 שירן נ' בוטראשוילי

תיק חיצוני:

1

2 26. כפי שפורט הנתבע פנה לקרביץ במספר הודעות. מפאת חשיבות הדברים תצוטט שוב
3 ההודעה הראשונה, שהיא אף העיקרית וכך:

4

5 " הבנתי שאתם משווקים את המחברת הגאונית ע"י ישראל שירן. לידיעתכם,
6 המחברת לא שייכת לו בכלל. הוא נוכל ומתחזה המצייר לכולם מצגי שווא
7 כאילו המחברת שלו ובבעלותו. על המחברת יש פטנט והוא לא שייך לישראל
8 שירן. ישראל שירן לא יכול לשווק שום דבר, כי שום דבר לא שייך לו. אני
9 מבקש שתתני לי את כתובת המייל שלך ושל המחלקה המשפטית. אני אוציא
10 לכם מכתב התראה מסודר."

11

12 עוד הוסיף הנתבע שלקרביץ אסור לשווק את המחברת הגאונית וכי מכתב בנושא יישלח
13 אליהם.

14

15 27. את דברי הנתבע יש לקרוא כמקשה אחת, אין להפריד כל מילה או משפט אלא יש לבחון
16 הדברים בכללותם ומתוך ההקשר בו נאמרו, ומהם עולה כי התובע הינו נוכל ומתחזה,
17 המחברת הגאונית אינה שייכת לו, זה אינו רשאי לשווקה וממילא שאסור היה לקרביץ
18 להתקשר עמו לשם כך. כן נרשם שקיים פטנט על שם אדם אחר בעניין המחברת הגאונית.

19

20 28. נציגת קרביץ העידה כי הודעות הנתבע עוררו דאגה ואף הובילו לבחינת הדברים מול הנהלת
21 קרביץ הבכירה ומול התובע ועל אף שהללו החליטו להמשיך להתקשרות עם התובע הרי
22 שעדיין נותרו עם חשש.

23

24 29. כאמור, המבחן המשמש להגדרת "לשון הרע" הוא מבחן שיסודו אובייקטיבי. אמירות
25 בדבר הצגת מצג שווא ושיווק דברים שלא כדן בוודאי יכולות להשפיל ולבזות אדם נוכח
26 המעשים המיוחסים לו ואף לפגוע במשלח ידו.

27

28 טענות לפיהם התובע הינו נוכל ומתחזה המשווק מוצר שלא כדן, מעצם טבעם יש בהם
29 כדי להשפיל, לבזות ולפגוע בשמו הטוב של התובע, על אחת כמה וכמה עת הללו מופנות
30 לאותו גורם עסקי אליו משווק אותו מוצר. אמירות אלו מציגות את התובע באור שלילי
ועלולות להוביל לחשש להתקשר עמו ולפגוע בפרנסתו.

31

32 30. יצוין בעניין זה כי חוק איסור לשון הרע אינו מבחין בין הגנה על שמו הטוב של האדם כפרט
33 לשמו כאיש עסקים וכדברי כבוד השופט פוגלמן בפרשת עזור:

34

בית משפט השלום בקריית גת

תאד"מ 23-11-28230 שירן נ' בוטראשוילי

תיק חיצוני:

1 "חוק איסור לשון הרע אינו מבחין בין הגנה על שמו הטוב של האדם כפרט
2 והטלת דופי בתכונותיו המוסריות לבין פגיעה באדם כאיש עסקים על ידי
3 הטלת דופי בתכונותיו המקצועיות הרלוונטיות ... העובדה שחילופי דברים
4 פוגעניים בין צדדים נעשים במסגרת של סכסוך עסקי, אף כזה שיש בו עניין
5 ציבורי רב, אינה "מכשירה" פרסומים מפני קביעה שיש בהם משום לשון
6 הרע, שכן העולם העסקי איננו עיר מקלט מפני הוצאת דיבה. אולי ההפך הוא
7 הנכון: שמו הטוב של כל אדם יקר לו, וזה של איש עסקים אשר המוניטין שלו
8 הם שאמורים לאפשר לו להתנהל בעולם העסקי, ליצור קשרים ולהקים
9 שותפויות – מקל וחומר; שהרי המוניטין העסקי, כל אותם היתרונות
10 שנצברים לאיש העסקים בשל תכונותיו, כישוריו ודימויו, הוא זה שמושך
11 אחרים להתקשר עמו, זה אשר משפיע על לקוחות לשוב ולפקוד את עסקו.
12 מכאן נובעת החשיבות הגדולה שיש לשם טוב עבור איש העסקים... "

13
14 31. לעניין המילים "נוכל" ו"מתחזה", עולה השאלה האם הללו עולות כדי לשון הרע או שמא
15 הן בגדר גידוף.
16 בתי המשפט קבעו כי כינוי אדם כ"נוכל" ו"מתחזה" עלול להשפיל ולבזות אדם ואף לפגוע
17 במשלח ידו, שכן אדם יחשוש להתקשר עם מי שמתואר כך. מדובר בביטויים משפיליים
18 מעצם טבעם, המבזים את האדם ופוגעים בשמו הטוב ובכבודו (ראו: ת"א (שלום תל אביב-
19 יפו) 30369/05 ירון גלעדי נ' קקט קראוס קומיוניקיישן טים בע"מ (נבו, 10/4/07); ת"א
20 (שלום ירושלים) 8301/99 אליצור קדושי נ' רשות השידור - הטלוויזיה הישראלית (נבו
21 3/8/05)) אולם גם נקבע שאין להטיל אחריות בלשון הרע בגין כל התבטאות בוטה. בהתאם
22 לפסיקה, לא כל ביטוי צורם לאוזן כגון קללות וגידופים המהווים כיום (לצערנו הרב) חלק
23 מהשיח השוטף יעלה כדי לשון הרע. מה גם, שקיים חשש שהכרה שיפוטית גורפת בהם
24 כלשון הרע, תביא להצפת בתי המשפט (ראו: שנהר בעמ' 242 – 244). הקו המנחה לקביעה
25 האם מדובר בלשון הרע אם לאו הינו מה הקורא הסביר מסיק מהכתוב – האם מדובר
26 בעובדה או בהבעת דעה שיש לקבל אותה בערבון מוגבל.
27 בענייננו יתכן כי לו דברים אלו היו נאמרים שלא כחלק מההודעות ולא בפני הגורמים
28 אליהם הועברו, הרי שהיו עולים כדי גידוף שאינו מקים עילת לשון הרע, גם אם הדעת אינה
29 נוחה מכך. אלא שאמירות הנתבע נכתבו כחלק מהודעות שעניינן שיווק המחברת הגאונית
30 בניגוד לדין, בטענה שקיים פטנט על שם אחר ונשלחו לגורם העסקי אליו זו משווקת בידי
31 התובע. לאור האמור, הללו עולות אף הן כדי לשון הרע.
32

בית משפט השלום בקריית גת

תאד"מ 23-11-28230 שירן נ' בוטראשוילי

תיק חיצוני:

1 32. סיכומו של דבר, דברי הנתבע עולים כדי לשון הרע כהגדרתו בסעיפים 1(1)-(3) לחוק איסור
2 לשון הרע עת אלו גרמו, ולכל הפחות עלולים היו לגרום, לביזוי של התובע, השפלתו וודאי
3 שהיו עלולים להביא לפגיעה בפרנסתו כאמור.
4

הגנת "אמת הפרסום"

5
6
7 33. הגנת אמת הפרסום קבועה בסעיף 14 לחוק איסור לשון הרע הקובע כך:

8
9 **"במשפט פלילי או אזרחי בשל לשון הרע תהא זאת הגנה טובה שהדבר**
10 **שפורסם היה אמת והיה בפרסום ענין ציבורי..."**

11
12 מכאן כי קיימים שני יסודות מצטברים על מנת לחסות תחת הגנה זו: הדבר שפורסם היה
13 אמת; היה בפרסום 'עניין ציבורי'.

14
15 34. הנטל להוכיח טענת אמת הפרסום מוטל על הטוען אותה ויש לתמוך אותה בראיות וכדברי
16 כב' השופטת פרוקצ'יה בע"א 89/04 נודלמן נ' שרנסקי (נבו, 4/8/08):

17
18 **"כדי לזכות בהגנת "אמת הפרסום", מטיל החוק הישראלי את נטל**
19 **הוכחתה של ההגנה על הנתבע. אכן, "הנטל הרובץ על המפרסם, הנתבע**
20 **בתביעת לשון הרע, להוכיח את אמיתות הפרסום, אינו עניין של מה בכך"...**
21 **מידת ההוכחה הנדרשת לצורך הוכחת טענת אמת הפרסום, עומדת ביחס**
22 **מתאים לרצינותו וחריפותו של תוכן הפרסום..."**

23
24 נקבע כי ככל שחמור יותר הלשון הרע הגלום בפרסום, יהא נטל הוכחת אמיתותן של
25 הטענות גבוה יותר. הדברים נכונים יתר שאת שעה שמדובר בפרסום טענות שגובלות
26 בהאשמה במעשים פליליים (נוכלות והתחזות), ולכן כדי לעמוד בנטל זה, על הנתבע שטוען
27 כי מדובר בפרסום דברי אמת להביא ראיות בעלות משקל משמעותי ביותר, התואם את
28 חומרת ההאשמות (ראו: ע"א 10281/03 אריה (אריק) קורן נ' עמינדב (עמי) ארגוב (נבו,
29 12/12/06); ע"א 2657/04 וילדר נ' ניסנקורן (נבו, 19/7/06)).

30
31 35. לטענת הנתבע עת פנה לקרביץ המחברת הגאונית לא הייתה שייכת לתובע. עוד טען הנתבע
32 שהתובע לא שילם לו חובותיו בהתאם להסכם הפירוק ומשכך דבריו לקרביץ הינם אמת.
33 להוכחת טענות אלו הפנה הנתבע, בין היתר, להחלטת בית דין לצדק בני ברק מתאריך ט"ו
34 שבט תשפ"ג (6/2/23) (להלן: "החלטת בית הדין") שם נקבע כי במידה והחברה תבקש

בית משפט השלום בקריית גת

תאד"מ 23-11-28230 שירן נ' בוטראשוילי

תיק חיצוני:

- 1 לעשות שימוש ברישום הפטנט לא יהיה חייב הנתבע לאפשר זאת בלא שהחברה לא תשלם
2 לו את הוצאותיו. כך, לטענתו הפטנט נרשם על שם התובע הלכה למעשה רק לאחרונה
3 ומשכך דבריו בזמנים הרלוונטיים, הינם אמת.
4
- 5 36. לאחר עיון בראיות שהוצגו בפניי, אף בידי הנתבע, מצאתי כי לא קמה לנתבע הגנת אמת
6 הפרסום.
7
- 8 37. לעניין החלטת בית הדין: בהתאם לעדויות שני הצדדים החלטת בית הדין מתייחסת לפטנט
9 אמריקאי לעניין מחברת גאונית שונה מזו המשווקת על ידי קרביץ, כאשר לעניין המחברת
10 הגאונית המשווקת על ידי קרביץ התובע הוא היחיד אשר הגיש בקשה לרישום פטנט על
11 שמו בישראל (פרוטוקול דיון מיום 1/2/26, עדות התובע עמ' 37 ש' 29 עד עמ' 38 ש' 8 וכן
12 עדות הנתבע עמ' 49 ש' 21-13). מכאן כי כלל לא ברור מהי הרלוונטיות של החלטת בית
13 הדין לענייננו בהקשר זה. יתירה מכך, אף לו היה מדובר בפטנט שעניינו המחברת הגאונית
14 המשווקת על ידי קרביץ הרי שהחלטת בית הדין מתייחסת לרישום הפטנט ולא לזכות
15 לשווקו בעניינה נשלחו הודעות הנתבע ומכאן שאף לו היה מדובר בפטנט הרלוונטי ספק
16 אם היה בכך כדי לסייע לנתבע. כך, החלטת בית הדין ניתנה בחודש 2/23 והנתבע לא הוכיח
17 כי עמדה גם במועד שליחת ההודעות לקרביץ בחודש 9/23.
18 למעלה מן הצורך יצוין כי החלטת בית הדין הינה לעניין הליך שהתנהל בין הנתבע לחברה
19 ולא למול התובע אשר הינו אישיות משפטית נפרדת.
20
- 21 38. לעניין הטענה בדבר חובות כספיים: מהסכם הפירוק עולה שצד א', קרי התובע והחברה
22 אכן התחייבו לשלם לנתבע סכומי כסף. מהחלטת בית הדין וכן מהחלטות נוספות של
23 ערכאות משפטיות שצירף הנתבע (נספח ה לכתב ההגנה) עולה שהחברה טרם שילמה כלל
24 חובותיה לנתבע במועד פרסום הלשון הרע.
25 מבלי להיכנס לשאלה מי חב לנתבע, האם החברה או גם התובע וזאת בשים לב לכך שמחד
26 ההסכם הפירוק משנת 2019 חל גם על התובע ומאידך ההליכים המשפטיים המאוחרים
27 להסכם הפירוק נפתחו למול החברה בלבד, כאשר הנתבע לא נתן הסבר מניח את הדעת
28 לכך, הרי שממילא אין בטענה זו כדי לסייע לנתבע עת לא הוכח כי אי תשלום הכספים
29 בהתאם להסכם הפירוק משמעו שלתובע אסור לפעול למול קרביץ. במה דברים אמורים?
30 בהתאם לסעיף 9 להסכם הפירוק ככל וצד לא יעמוד בתנאי ההסכם רשאי הצד הנפגע
31 לעתור לביטול/אכיפת ההסכם. קרי, ככל שהתובע לא עמד בחובות כלפיו יכול היה הנתבע
32 לפעול לביטול או אכיפת ההסכם. ביטול ההסכם משמעותו השבת המצב לקדמותו, אז
33 החברה הייתה בבעלות משותפת של הצדדים וממילא שבמצב זה המחברת הגאונית הייתה
34 שייכת גם לתובע וזה יכול היה לפעול בעניינה למול קרביץ כפי שאף נעשה בפועל בתקופה

בית משפט השלום בקריית גת

תאד"מ 23-11-28230 שירן נ' בוטראשוילי

תיק חיצוני:

- 1 זו (ראו עדות נציגת קרביץ, פרוטוקול דיון מיום 1/2/26 עמ' 1 ש' 20 – עמ' 2 ש' 6 וכן עמ' 5
2 ש' 28-30). ככל שהיה הנתבע עותר לאכיפת ההסכם הרי שאז ממילא ובהתאם לס' 4.3.6
3 הזכויות במחברת הגאונית שייכות לתובע. במאמר מוסגר יצוין כי מהראיות שהונחו בפניי,
4 הנתבע פעל לאכיפת ההסכם וזאת למול החברה.
5 מכאן שהנתבע לא הוכיח כי אי תשלום חובות הוביל לכך שלתובע אין זכויות על המחברת,
6 ושזה אינו רשאי לשווקה ופועל כנוכל ומתחזה, כאשר מהראיות שעמדו בפניי ניתן להסיק
7 שההיפך הוא הנכון. מכאן שאף במקרה זה לא עומדת לנתבע טענת אמת הפרסום.
8
9 39. לעניין טענת הנתבע בדבר מועד רישום הפטנט: מצאתי לדחות אף טענה זו. יש לקרוא את
10 הדברים מתוך הקשרם לפיהם טען הנתבע שלתובע אסור לעמוד מול קרביץ לעניין המחברת
11 הגאונית וכי אין לו זכויות בה, דבר שאינו יכול לעמוד במכלול הראיות שעמדו בפניי ובין
12 היתר, הסכם הפירוק, בקשה לרישום פטנט, החלטות בית הדין ועוד.
13 יתירה מכך, בהודעות לקרביץ לא טען הנתבע שלא רשום פטנט על שם התובע אלא שקיים
14 פטנט על שם מישוהו אחר, דבר חמור לאין שיעור עת משתמע ממנו שהתובע משווק נכס
15 אשר בבעלות אחר, זאת כאשר אין חולק, וממילא הנתבע לא הציג כל ראיה לכך שקיים
16 רישום פטנט ואף לא בקשה לכך על שם מישוהו אחר, זולת התובע.
17
18 40. מעיון בראיות שעמדו בפניי הגעתי לכלל מסקנה כי המחברת הגאונית שייכת לתובע וזה
19 היה רשאי לשווקה לקרביץ וכך:
20 א. הסכם הפירוק קובע בסעיף 4.3.6 כי המחברת הגאונית תיוותר בידי התובע והחברה
21 וכך:
22
23 **"כל הזכויות הלא דיגיטליות יהיו שייכות לצד א ו/או לחברה בלבד ללא**
24 **הגבלת זמן וטריטוריה"**.
25
26 ב. בקשה לאישור פטנט לעניין המחברת הגאונית הוגשה בידי התובע בלבד בשנת 2021
27 ואף אושרה בשנת 2026 וללא שהוגשה התנגדות במסגרת התהליך בידי הנתבע, על אף
28 שניתנה הזדמנות לכך.
29 ג. בתאריך 4/4/22 ניתנה לתובע תעודה לרישום סימן מסחר בעניינה של המחברת
30 הגאונית.
31 ד. החלטת בית הדין לצדק מיום י כסליו תשפ"ו (30/11/25) קבעה לעניין זה כך:
32

בית משפט השלום בקריית גת

תאד"מ 23-11-28230 שירן נ' בוטראשוילי

תיק חיצוני:

1 "לענין הפניה לקרביץ והמחברת הגאונית. כפי שהוסכם בין הצדדים,
2 מלוא הזכויות בחומר המודפס של "המחברת הגאונית" שייכות לתובע
3 ולנתבע אין בהן חלק...".
4

5 די בהחלטה זו על מנת לסתור טענותיו של הנתבע לפיהן המחברת הגאונית לא שייכת
6 לתובע וזה לא היה רשאי לשווקה.
7

8 41. במסגרת ההליך ניסה הנתבע לטעון שהמחברת המשווקת לקרביץ אינה זו שפיתח התובע
9 טרם חבר לנתבע וכי בידיו ראיות למכביר בנושא, אלא שאף ראיה לא הובאה בעניין זה,
10 זאת לעומת הראיות הרבות שהציג התובע וביניהן תמונות של המחברת הגאונית טרם חבר
11 לנתבע ואף לאחר מכן, כאשר במסגרת דיון ההוכחות הביא התובע דוגמאות מהמחברות
12 והציגן באולם, עת עיון באלו לא העלה, לפחות בעין שאינה מקצועית, כל שוני מהותי.
13 יתירה מכך, אף לו היה הנתבע מוכיח שבמסגרת השותפות פותחה מחברת שונה מזו אשר
14 פיתח התובע בעבר הרי שלא היה בכך כדי לסייע לו, שעה שבהתאם להסכם הפירוק
15 המחברת הגאונית בעותק הנייר שייכת לתובע ולחברה ואין חולק כי קרביץ משווקת את
16 מחברת הנייר בלבד.
17

18 42. בסיכומיו טען הנתבע כי המחברת הגאונית עליה הגיש התובע בקשה לרישום פטנט שונה
19 מזו המשווקת על ידי קרביץ. מדובר בטענה שנטענה לראשונה בסיכומים ומעבר להיותה
20 הרחבת חזית אסורה לא הוכחה ואף נסתרה בעדותה של נציגת קרביץ, אשר העידה שאותה
21 בקשה לרישום פטנט עמדה בין היתר בשיקולי קרביץ להמשיך להתקשרות למול התובע.
22 משכך, דינה של טענה זו להידחות גם לגופה.
23

24 43. מכאן כי הנתבע לא הוכיח שתוכן הודעותיו לקרביץ הינם בבחינת אמת, וודאי שלא הוכיח
25 כי התובע פועל כנוכל ומתחזה, פעולות העלולות להגיע לכדי האשמות בפלילים ולא ניתן
26 להקל ראש בחומרן ובהטחתן כלפי אחר, וודאי לא עת הנמען הינו מקור פרנסתו של מושא
27 אותן הודעות.
28

29 44. יתירה מכך, עיון בטענות הנתבע מעלה כי קיימת בהן סתירה מובנית. אבהיר. לטענת
30 הנתבע כפי שהובאה הן בכתב ההגנה, הן בפרוטוקול הדיון מיום 22/4/25 והן בפרוטוקול
31 הדיון מיום 1/2/26, הלה פנה לקרביץ על מנת שזו תעביר לידי התגמולים המגיעים לתובע
32 לצורך גביית חובו. לא ברור כיצד מחד טוען הנתבע שדבריו לפיהם לתובע כלל אין זכויות
33 במחברת הגאונית הינם אמת ומאידך טוען שההודעות נעשו לצורך גביית חובות התובע
34 מכוח תגמולים המגיעים לתובע מחברת קרביץ עבור המחברת הגאונית. ככל שאכן סבר

בית משפט השלום בקריית גת

תאד"מ 23-11-28230 שירן נ' בוטראשוילי

תיק חיצוני:

- 1 הנתבע כי לתובע לא קיימות זכויות על המחברת הגאונית כיצד ביקש להעביר לידי
2 תגמולים המועברים לתובע מכוח אותה זכות? כך גם בהודעות טען הנתבע בפני קרביץ כי
3 לתובע אסור לעבוד עימם, דבר אשר עלול היה להוביל להפסקת עבודתם למול התובע
4 והפסקת התשלומים אותם קיווה לכאורה הנתבע לקבל. בנוסף, ולמעלה מן הצורך יצוין,
5 כי דברים אלו אינם עולים, אף לא ברמז, מתוכן ההודעות ששלח הנתבע לקרביץ.
6
7 45. סיכומו של דבר, לאחר שבחנתי מלוא הראיות שעמדו בפניי, לא מצאתי כי הנתבע עמד
8 בנטל המוטל עליו על מנת להוכיח שיש להחיל בענייני הגנת 'אמת הפרסום'.
9
10 46. בסוף דבריי ראיתי לנכון להתייחס לטענות הנתבע בסיכומיו לעניין הראיות אותם צירף
11 התובע. לטענת הנתבע יש לזקוף לחובת התובע את העובדה שלא צירף מסמכים נוספים
12 מרשם הפטנטים, החלטות נוספות שניתנו בהליכים בבית הדין לצדק וכן את החלטתו
13 לוותר על עדותו של ד"ר יוסף מארק אשר פעל לרישום הפטנט על שמו וזומן על ידו
14 לכתחילה.
15 לא מצאתי כי יש בטענה זו כדי לסייע לנתבע, וודאי לא כדי להטות את הכף לכיוונו וכך:
16
17 לעניין מסמכים נוספים מההליכים שהתנהלו בבית הדין לצדק, הרי שהנתבע לא הצביע על
18 רלוונטיות של מסמך כזה או אחר למחלוקת שבפניי שנכון היה לצרפו ולא צורף. יתירה
19 מכך, הנתבע היה צד ישיר להליכים אלו, ככל שהיה סבור שיש מסמכים נוספים רלוונטיים
20 יכול היה לצרפם והעובדה כי בחר שלא לעשות כן מעידה שהללו אכן לא רלוונטיים להליך
21 שבפניי.
22
23 לעניין מסמכים מרשם הפטנטים, הרי שגם בעניין זה הנתבע לא הבהיר מה הרלוונטיות של
24 אותם מסמכים, כאשר התובע צירף לכתב התביעה את בקשתו לרישום פטנט ומיד בסמוך
25 לקבלת הרישום צירפו לתיק בית משפט במסגרת דיון ההוכחות שהתקיים ביום 1/2/26.
26 כך, ככל שסבר הנתבע שמדובר בראיות רלוונטיות יכול היה לצרפם. אמנם בהתאם לתקנה
27 79(ב) לתקנות סדר הדין האזרחי, תשע"ט-2018 (להלן: "התקנות"), פרק ט' העוסק בגילוי
28 מסמכים אינו חל על ההליך דנן אולם תקנה 60 חלה בשינויים המחויבים, ובהתאם לתקנה
29 זו לו היה פונה הנתבע לתובע וזה האחרון לא היה מגלה המסמכים הרי שהיה באפשרותו
30 לפנות לבית המשפט על מנת שיורה לו לעשות כן. סמכות זו של בית המשפט אף נלמדת
31 מתקנות 3 ו-5 לתקנות.
32
33 לעניין העדת ד"ר יוסף מארק- מדובר בעד אשר סייע לתובע ברישום הפטנט על שמו, זומן
34 על ידו אולם בסופו של דבר החליט התובע שלא להעידו. לטענת הנתבע עד זה יכול היה

בית משפט השלום בקריית גת

תאד"מ 23-11-28230 שירן נ' בוטראשוילי

תיק חיצוני:

1 לשפוך אור לעניין ניגוד העניינים נוכח החלטות בית הדין בנושא הפטנט. בהקשר זה אין לי
2 אלא להפנות לדברים שפורטו לעיל לגבי השלכת רישום הפטנט על התקיימות עילת לשון
3 הרע בענייננו. יתירה מכך, ככל שסבר הנתבע שעדותו של עו"ד מארק רלוונטית ונחוצה,
4 יכול היה לבקש לקבוע דיון נוסף לצורך זימונו של ד"ר מארק, אלא שהנתבע בחר שלא
5 לעשות כן, כאשר גם בכך יש כדי להצביע על חוסר הרלוונטיות של אותו העד לסוגיה
6 שבפניי.

7

8

האם הפרסום נעשה בכוונה לפגוע?

9

10 47. סעיף 7א(ג) לחוק איסור לשון הרע קובע כי מקום שבו הוכח שפרסום לשון הרע נעשה
11 בכוונה לפגוע, רשאי בית המשפט לחייב את הנתבע לשלם לנפגע פיצוי שלא יעלה על כפל
12 הסכום כאמור בסעיף 7א(ב), ללא הוכחת נזק.

13

14 48. בע"א (מחוזי ת"א) 9712/12/13 "קר" שרותי רפואה בע"מ נ' א.מ.ל. אמריקן לייזר בע"מ
15 (נבו, 13/4/15) התייחס בית המשפט המחוזי למבחנים אותם יש לבחון לצורך הקביעה האם
16 הייתה "כוונה לפגוע" וקבע כך:

17

18 "אין די בהוכחת צפיות ברמה קרובה לוודאות לאפשרות התרחשות הפגיעה,
19 לשם הוכחת "כוונה לפגוע", אלא על המאשימה להוכיח כי מי שפרסם את
20 לשון הרע, התכוון לפגוע באופן ממשי באמצעות הפרסום...נוכח מהותם של
21 הערכים המתנגשים שיש לאזנם נקבע בפסיקה, כי הדברים שנאמרו ביחס
22 לדרישת ה"כוונה לפגוע" בהקשר לאחריות פלילית, המוטלת בהתאם לסעיף
23 6 לחוק איסור לשון הרע, ישימים גם בהקשר לסמכותו של בית המשפט לחייב
24 בכפל פיצוי סטטוטורי בהתאם לסעיף 7א(ג) לאותו חוק... ברע"א 5022/15
25 [2013] דחה כב' השופט זילברטל בקשת רשות ערעור על פסק הדין האחרון,
26 בציינו: "...מעל לדרוש אציון, מבלי להכריע, כי יש היגיון רב בפסק דינו של
27 בית המשפט המחוזי; שכן אם די יהיה בקיומה של צפיות שהפרסום המעוול
28 יפגע במושא הדברים על מנת שייקבע כי מדובר בפרסום שנעשה בכוונה
29 לפגוע, נמצא שכל פרסום שיש בו לשון הרע, בשל טבעו כזה, ייחשב כפרסום
30 שנעשה בכוונה לפגוע. נדרש, אפוא, קיומו של יסוד נוסף, של התנהגות
31 זדונית, של כוונה 'של ממש' לפגוע, שקיומו לא הוכח במקרה דנא. לפיכך ניתן,
32 לכאורה, להתבסס על ההלכות שנקבעו לגבי העבירה הפלילית של פרסום
33 לשון הרע...".

34 כן ראו: רע"א 5022/13 הרב אמנון יצחק נ' דנון תקשורת בע"מ (נבו, 8/9/13).

בית משפט השלום בקריית גת

תאד"מ 23-11-28230 שירן נ' בוטראשוילי

תיק חיצוני:

1

2

3 49. מכאן, שעל מנת לקבוע כי התקיימה "כוונה לפגוע" במסגרת חוק איסור לשון הרע יש לבחון

4 את אמות המידה הקיימות בדין הפלילי ובחינת היסוד הנפשי של מפרסם הפרסום. לשם

5 כך יש לבחון האם מי שביצע את הפרסום התכוון לפגוע באופן ממשי באמצעות הפרסום.

6 נדרש יסוד נוסף של "התנהגות זדונית" וכוונה "של ממש" לפגוע.

7 על כוונת המפרסם לפגוע פגיעה של ממש ניתן ללמוד מתוכן הפרסום, אופיו, לשונו, וכן

8 נסיבות חיצוניות (ראו: ת"א 56211/03/16 נתניהו ואח' נ' סרנה (נבו, 11/6/17)).

9

10 50. בהתאם לעדויות שנשמעו בפניי, קרביץ הינה המשווקת היחידה של המחברת הגאונית

11 ומכאן שפגיעה במערכת יחסים זו מהווה פגיעה משמעותית במחברת הגאונית ובתובע.

12

13 51. אין חולק כי תוכן דברי הנתבע והנמען אליו הללו נשלחו חמורים, אינם ראויים וטוב היה

14 עושה הנתבע אם היה נמנע מלכתוב אותם. טענת הנתבע כי פעל כפי שפעל על מנת לגבות

15 את שהיה מגיע לו לטענתו מהתובע, לא עולה מתוכן ההודעות וניתן לומר כי אף סותרת

16 אותו, שכן ככל שדבריו היו מתקבלים בחברת קרביץ ולפיהם לתובע אין זכות לעמוד מולה

17 הרי שזו הייתה מפסיקה ההתקשרות עמו, לא הייתה משלמת שכרו וממילא שלא היה

18 לנתבע מקור גבייה. יתירה מכך, ככל שזו הייתה כוונתו הרי שקיימות דרכים חוקיות לפעול

19 לגביית כספים וערכאות מתאימות לפנות אליהן על מנת לעשות כן.

20

21 52. על אף דברים אלו, ובשים לב להלכות הנוהגות, לא שוכנעתי שהנתבע עשה את הפרסום

22 בכוונה לפגוע בתובע בכוונת מכוון וכי התנהלותו זדונית. לאור האמור, לא מצאתי לחייב

23 את הנתבע בפיצויים בהתאם לסעיף 7א(ג) לחוק איסור לשון הרע. הלכה פסוקה היא שבית-

24 המשפט לא ייטה לפסוק פיצויים עונשיים במסגרת הליך אזרחי, אלא במקרים חריגים

25 ובנסיבות מיוחדות (ראו: ת"א (מחוזי י-ם) 13358/01/17 חמדני נ' כהן (נבו, 5/5/20)), לא

26 מצאתי שהמקרה דנן נמנה עם אותם מקרים חריגים.

27

28

שיעור הפיצוי:

29

30 53. משבאנו לכאן לא נותר אלא לבחון את שיעור הפיצוי בהתאם לסעיף 7א(ב) לחוק.

31

32 54. בהתאם לפסיקה ולספרות שלוש תכליות עומדות ביסוד פסיקת פיצויים לנפגע מעוולת

33 לשון הרע: ראשונה היא התכלית התרופתית, שנועדה להשיב את המצב לקדמותו, קרי:

34 למצב ששרר בטרם נפגע שמו הטוב של הנפגע. בהתאם לספרות השגת מטרה זו מעוררת

בית משפט השלום בקריית גת

תאד"מ 23-11-28230 שירן נ' בוטראשוילי

תיק חיצוני:

- 1 קושי שעה שעסקינן בלשון הרע ואת שנעשה אין להשיב. נפגע שיזכה בפיצוי כספי לא יוכל
2 לעמוד בדיוק במקום בו עמד אלמלא הפרסום. עם זאת, פיצוי כספי יכול להעמיד הנפגע
3 במקום שקול או דומה למקום בו עמד טרם הפרסום. הכספים שיקבל הנפגע יעשירו אותו,
4 יגרמו לו אושר ויקזזו את הנזק שנגרם בעקבות הפרסום. בהקשר זה יש אף הסבורים כי
5 פסיקת הפיצויים משיבה במידת מה את זכותו של הנפגע לשם טוב, נוכח ההכרה השיפוטית
6 בפגיעה שנגרמה לו. **שנייה** – התכלית החינוכית-הרתעתית, שמטרתה "**שיחנכו את הקהל**
7 **ויחדירו לתודעתו כי שמו הטוב של אדם, בין אם הוא איש פרטי, ובין אם איש ציבור, אינו**
8 **הפקר"** (ע"א 30/72 פרידמן נ' סגל (נבו, 30/5/73)). **שלישית** היא התכלית העונשית (אשר
9 לעתים נכרכת בתכלית החינוכית-הרתעתית), הקשורה בכוונת המפרסם, ושלפיה יש ליתן
10 את הדעת בפסיקת פיצויים בגין לשון הרע לשאלה אם הפרסום נעשה בכוונה תחילה לפגוע.
11 השימוש בפסיקת פיצויים ככלי הרתעתי מבוסס על ההנחה כי בעקבות פסיקת פיצויים בגין
12 מקרי עבר יידעו מפרסמים פוטנציאליים שהם צפויים לחיוב בפיצויים אם יפרסמו לשון
13 הרע שאינה מוגנת, והחשש מהפגיעה הכלכלית שתיגרם להם בעקבות חיובם בתשלום
14 פיצויים יגרום להם להימנע מלפרסם לשון הרע שאינה מוגנת (ראו: שנהר בעמ' 699-700;
15 פרשת עזר; ע"א 802/87 נוף נ' אבנרי (נבו, 3/3/91)).
16
17 55. בענייננו מבקש התובע לפצותו בגין נזק לא רכושי. נזק זה, כדברי כבוד הנשיא אהרון ברק
18 ברע"א 4740-00 לימור אמר נ' אורנה יוסף (נבו, 14/8/01), עניינו בפגיעה בשמו הטוב של
19 האדם, מעמדו בחברה ובהערכתו את עצמו.
20
21 56. מהו שיעור הפיצויים המתאים במקרה דנן, על רקע התשתית הנורמטיבית שפורטה
22 לעיל? בתי המשפט עמדו לא אחת על הקושי שבהערכת נזק לא רכושי שנגרם
23 כתוצאה מפרסום לשון הרע, קושי הנובע מהבעייתיות שבהצגת ראיות להוכחת
24 הנזק שנגרם לשם הטוב של הנפגע, קל וחומר לכימותו. בהתאם לפסיקה שתי
25 דרכים לענות על קושי זה וכך:
26
27 "**...האחת היא המנגנון הקבוע בסעיף 7א(ב) לחוק איסור לשון הרע,**
28 **שאותו ניתן לכנות "המסלול הסטטוטורי". לפי מנגנון זה, רשאי בית**
29 **משפט להשית פיצויים בסכום של עד 50,000 ש"ח ללא הוכחת נזק על**
30 **מפרסם פרסום דיבתי (או כפל הסכום אם הפרסום נעשה בכוונה לפגוע**
31 **(סעיף 7א(ג) לחוק). ... הדרך השנייה להתמודדות עם קשיי ההוכחה של**
32 **נזקים אלה, שניתן לכנותה "המסלול הפסיקתי", היא חיוב המפרסם**
33 **מכוח הלכה שנקבעה זה מכבר בפסיקתנו, שלפיה חזקה היא כי פרסום**
34 **לשון הרע כשלעצמו גורם נזק כללי לשמו הטוב של הנפגע ... בפסיקת**

בית משפט השלום בקריית גת

תאד"מ 23-11-28230 שירן נ' בוטראשוילי

תיק חיצוני:

1 פיצויים לפי חזקה זו יעריך בית המשפט את הנזק ויקבע פיצויים
2 מתאימים בהתחשב במעמדו של הניזוק בקהילתו; בהשפלה ובסבל
3 שהוא חווה; בטיב הפרסום ובאמינותו; בהיקף התפוצה של הפרסום;
4 ובמידת הפגיעה שיש בפרסום. עוד עליו להתחשב בהתנהגות הצדדים
5 – המפרסם והנפגע – לפני ואחרי... " (פרשת עזור).

57. מן הפסיקה:

8 בת"א (תל אביב- יפו) 28435/04 ארנון גולד הפקות בע"מ ואח' נ' מלקוס לילה (נבו, 8/5/07)
9 נפסק פיצוי בסך 50,000 ₪ בגין מכתבים שנשלחו למספר גורמים שלישיים במסגרתם הוצג
10 התובע באור שלילי ובין היתר תואר כנוכל וגנב.

11 בת"א (תל אביב – יפו) 19601/06/15 קלאב פור יו- פיתוח עסקי בע"מ נ' אהרון מימון (נבו,
12 14/8/17) נפסק פיצוי בסך 45,000 ₪ בגין פרסום מכפיש שהועלה על גבי בלוג של נתבע 2
13 והמייחסים לתובעת מעשי תרמית (ערעור על פסק הדין נדחה).

14 בפסק הדין בעניין ת"א (באר שבע) 59554-05-15 בן שושן נ' בן משה (נבו, 20/8/17) נפסק
15 פיצוי בסך 35,000 ₪ לתובעת, גנתת במקצועה, בעקבות פרסום של התובעת על התובעת
16 ברשת הפייסבוק אשר כלל, בין היתר, את המילים הבאות: "האישה הזו מסוכנת אי אפשר
17 לדעת איך היא מתנהגת לילדים כשהיא עצבנית. היא אישה חסרת אחריות חסרת
18 אנושיות והיא בטח לא צריכה לעבוד עם ילדים.". אמנם הפרסום בפייסבוק נעשה ללא
19 שם התובעת, אולם הנתבעת מסרה את השם לאנשים שפנו אליה באופן פרטי בעקבות
20 הפוסט.

21 בת"א (ת"א) 37344-12-19 יצחק הרצוג נ' יצחק מגן (נבו, 1/3/21) נדונה תביעה של לשון
22 הרע במסגרתה נקבע, בין היתר, כי הנתבע האשים את התובע במסגרת פוסט שפרסם
23 בפייסבוק ב"מעשה רמייה וגנבה". בית המשפט שם פסק פיצוי של 40,000 ₪.

24 בת"א (הרצ'י) 42400/09/18 רינה עייני נ' תמר זריהן (נבו, 9/6/21) נפסק פיצוי בסך 45,000
25 ₪ בגין פרסום בפייסבוק אשר נבע מסכסוך עסקי ובמסגרתו טענה הנתבעת כי התובעת
26 מבצעת עבירות פליליות כנגד לקוחותיה. אציין כי במסגרת פסק הדין התקבלה טענת
27 התובעת ל"כוונה לפגוע".

28 ברע"א 24508/09/25 משה ניסימפור נ' אפרת אסף (נבו, 26/2/26) אישר בית המשפט
29 העליון את פסק דינו של בית המשפט המחוזי בבאר שבע שפסק פיצוי בסך 50,000 ₪ בגין
30 שלט שתלה הפוגע על סככה שהציב ברחוב, בסמוך לביתו, ובהמשך על מזגן הצמוד לביתו
31 ובו נכתב: "מנוולת, מסריחה, שטנקרית מלשנית, קנאית וטיפשה, קנאים מתים
32 בייסורים קשים".

בית משפט השלום בקריית גת

תאד"מ 23-11-28230 שירן נ' בוטראשוילי

תיק חיצוני:

- 1 58. במקרה שלפניי ההודעה נשלחה לגורם אחד, יחד עם זאת יש ליתן הדעת לזהות הנמען
2 ותוכן הדברים. במה דברים אמורים? אין השפעת פרסום לפיו התובע משווק את המחברת
3 הגאונית שלא כדין לאנשים ברחוב, להשפעה של פרסום זה בפניי הגורמים עימם מתקשר
4 לצורך שיווקה של המחברת הגאונית. זאת מעבר לחומרת הדברים שנאמרו בדבר היותו
5 נוכל ומתחזה, מילים קשות לכולי עלמא.
6
- 7 59. כפי שהעיד התובע בעקבות ההודעות נדרש להבהרות למול קרביץ והדבר הכניס אותו ללחץ
8 וחרדה. התובע הוסיף, כי קרביץ הינה החברה היחידה המשווקת את המחברת הגאונית
9 וככל שזו הייתה מחליטה על סיום ההתקשרות בעקבות הודעות הנתבע אליה, היה הדבר
10 מוביל לפגיעה קשה בחברה וכדבריו "אין חמצן" (פרוטוקול דיון מיום 1/2/26 עמ' 23 ש' 10
11 – עמ' 24 ש' 6). אמנם החברה כיום מצויה בבעלות בנו של התובע אולם זה עובד בה, מה
12 גם שהמחברת הגאונית רשומה על שמו ומהווה את מפעל חייו, כפי שטען לא אחת.
13
- 14 60. לא ניתן להתעלם מפוטנציאל הנזק שהיה בפרסום, גם אם זה לא מומש בסופו של דבר,
15 בפרט עת השפעת הדברים נותרה עד היום, כעולה מעדותה של נציגת קרביץ.
16
- 17 61. לאור האמור, מצאתי שדבריו של הנתבע אמנם אינם מצדיקים פיצויים עונשיים, אולם אין
18 להתעלם מבחירתו לפנות למשווק הבלעדי של המחברת הגאונית, המהווה את מפעל חייו
19 של התובע, עליו עמל מזה עשרות שנים ואת הפגיעה המשמעותית בכבודו וברגשותיו.
20
- 21 **פרובוקציות והתלהמות הדדית:**
22
- 23 62. הפסיקה הכירה בפרובוקציה והתלהמות הדדית מצד התובע כנסיבה המקלה עם הנתבע,
24 יחד עם זאת נקבע כי צריכה להיות זיקה בין ההתגרות לבין הלשון הרע (ראו: שנהר בעמ'
25 766-767).
26
- 27 63. הנתבע טען כי יש לתת הדעת בהקשר זה להתנהלות התובע כשבעניין זה הפנה להליכי
28 הוצאה לפועל, חובות התובע כלפיו, פרסום פוסט בפייסבוק על ידי התובע בעניינו ופנייה
29 של התובע למשקיע עמו ביקש הנתבע להתקשר אשר סיכלה את ההתקשרות לטענת הנתבע.
30
- 31 64. לעניין הליכי הוצאה לפועל שנפתחו כלפיו צירף הנתבע אסמכתאות, מהן עולה קיומם של
32 שלושה הליכי הוצאה לפועל (נספח ו לכתב הגנה). שני הליכים עניינם ביצוע שטר למול
33 חברת לייסקאר רם בע"מ והשלישי התנגדות למינוי כונס נכסים בהליך למול גרפוליט מפעלי
34 דפוס בע"מ. הנתבע צירף מסמכים בודדים מכל הליך המקשים על קבלת תמונה שלמה

בית משפט השלום בקריית גת

תאד"מ 23-11-28230 שירן נ' בוטראשוילי

תיק חיצוני:

- 1 אולם כן ניתן ללמוד מהם כי לעניין ההליכים לביצוע שטר טען הנתבע, בין היתר, שהחייבת
2 העיקרית זו החברה ואף צורפו הסכמי פשרה, אשר אף שחתומים על ידי צד אחד, עולה
3 מהם לכאורה כי טענתו התקבלה והחובות ייגבו מידי החברה. לעניין ההתנגדות למינוי
4 כונס נכסים צירף הנתבע עמוד בודד בו נטען שהחוב שייך לחברה ולתובע.
5
6 65. קיים קושי בבחינת טענות הנתבע לגופן בשים לב לכך שאלו נטענו בעלמא ולא נתמכו
7 באסמכתאות מספקות. יחד עם זאת, אין חולק שהתובע אינו מי שפתח הליכי ההוצאה
8 לפועל למול הנתבע. כך, בהתאם להסכמי הפשרה שצורפו, הרי שהחברה אכן לקחה על
9 עצמה חובות אלו בסופו של דבר. קרי, ייתכן והנתבע נגרר להליכי פירעון שלא כדין אולם
10 מהמסמכים שהוצגו בפני עולה כי לא התובע הוא מי שפתח הליכים אלו.
11 ככל שהנתבע טוען שהתובע עמד מאחורי הליכים אלו או גרם לפתיחתם הרי שהדבר מצריך
12 בירור. ראיות לעניין זה לא הובאו בפני ואף לא נטען כי הנתבע תבע את התובע לדין בעילות
13 מעין אלו.
14 לאור האמור לא ניתן לקבוע כי עצם קיומם של הליכי ההוצאה לפועל מצביעים על התגרות
15 מצד התובע.
16
17 66. לעניין טענות ב"כ הנתבע אודות הפוסט שפרסם התובע ברשת החברתית פייסבוק ופנייתו
18 למשקיע עמו עבד הנתבע, הרי שמעיון בראיות שהוצגו בפני עולה שבשנת 2021 התובע
19 פרסם פוסט בפייסבוק וכן פנה לגורם עמו עבד הנתבע וטען כי כלפי הנתבע קיימת תביעת
20 התחזות, גניבה ועוד. אלא מאי, שהנתבע בעצמו לא קישר בין דברים אלו להודעות ששלח
21 לקרביץ. במה דברים אמורים? במהלך הדיון הבהיר הנתבע לא אחת, בין אם במסגרת
22 עדותו החופשית ובין אם במענה לשאלות שנשאל, כי הסיבה לשליחת ההודעות לקרביץ
23 היא ניסיונותיו לגבות כספים מהתובע וכדבריו:
24
25 **"... הרי למה? למה אני בכלל פניתי לקביץ (ר"ל 'קרביץ' – ה.ש.)? את זה אתה**
26 **לא שואל? הבן-אדם חייב לי כסף. עכשיו אין לי דרך כבוד השופטת אין לי דרך**
27 **להוציא את הכסף למעט קרביץ למה? כי הוא מקור ההכנסה היחיד"**
28 (פרוטוקול דיון מיום 1/2/26 עמ' 62, ש' 4-1, כן עמ' 47 ש' 38- עמ' 48 ש' 9 וכן
29 פרוטוקול דיון מיום 22/4/25 עמ' 10 ש' 21- עמ' 11 ש' 7).
30
31 יתירה מכך בדיון מיום 22/4/25 התייחס הנתבע לפעולות אלו של התובע והבהיר כי אין
32 קשר בינם ובין פנייתו לקרביץ שנעשתה אך כדי לגבות כספים מהתובע וכדבריו שם (עמ'
33 10 ש' 8 – עמ' 11 ש' 7):
34

בית משפט השלום בקריית גת

תאד"מ 23-11-28230 שירן נ' בוטראשוילי

תיק חיצוני:

1 "כבוד השופטת, אני רוצה להתחיל מהסוף. השותף שהיה לי מהרגע שמכרתי
2 את המניות באופן קונסיסטנטי הוא גרם לי הוצאה לפועל, הרס לי את החיים,
3 הגיש תביעות שווא למשטרת ישראל, על "ניסיון רצח". הוא ניסה להתעלל
4 בי ולמרר לי את החיים בכל דרך אפשרית. הסיבה שבגינה פניתי לקרביץ
5 וגבירתי ראתה את כל תביעת הדיבה שלו במדיה החברתית. הוא כתב כמה
6 פעמים פוסטים ענקיים, מכוער ומשפיל...הסיבה שפניתי לקרביץ...גיליתי
7 שמקור ההכנסה היחיד הוא מקרביץ ולכן פניתי אליו. אני אמרתי להם מילים
8 קשות ואני לא חוזר בי. הסיבה שעשיתי את זה, פניתי לקרביץ כי זה מקור
9 ההכנסה היחידי של החברה ואין לי שום דרך אחרת לקבל את הכספים
10 שמגיעים לי."

11
12 מכאן שלא ניתן לקבוע שדברים אלו מהווים התגרות שהובילה לעוולת לשון הרע, שעה
13 שהנתבע בעצמו טוען אחרת. מעבר לאמור יצוין כי מדובר במקרים שהתרחשו כשנתיים
14 טרם ההודעות לקרביץ, דבר שיש בו, כשלעצמו, כדי לנתק הזיקה בין השניים.

15
16 67. לעניין חובות התובע כלפי הנתבע, כפי שפורט לעיל, בשים לב לכך שכלל ההליכים
17 המשפטיים בעניין זה נוהלו על ידי הנתבע נגד החברה, כאשר הנתבע לא נתן הסבר לכך,
18 הרי שקיימת שאלה האם התובע כאישיות משפטית נפרדת לחברה, כלפיו כוונו דברי הלשון
19 הרע, חב כספים לנתבע. אולם מעבר לכך, מצאתי קושי בקביעה שאי תשלום חוב כשלעצמו
20 עולה כדי פרובוקציה והתגרות.
21 קיימות דרכים חוקיות לגביית חוב כספי ככל שקיים והדבר אינו נותן לגיטימציה לפגיעה
22 בשמו הטוב של אדם. קבלת טענת הנתבע בעניין זה עלולה להביא לידי הכשרת לשון הרע
23 על כל בעל חוב בישראל, דבר שלא יעלה על הדעת.

24
25 68. לאור האמור לא מצאתי לקבל טענות הנתבע בעניין זה.

סיכום לעניין סוגיית לשון הרע:

26
27
28
29 69. סיכומו של דבר מצאתי לקבוע כי הודעות הנתבע לקרביץ עולות כדי לשון הרע וכי לנתבע
30 לא עמדה הגנת אמת הפרסום בהתאם לחוק איסור לשון הרע והוא אף לא הוכיח התגרות
31 מצד התובע שהובילה לשליחת ההודעות.

32
33 70. לאור האמור ולאחר ששקלתי את טענות הצדדים והשיקולים הצריכים לעניין, מצאתי
34 לפסוק לתובע פיצוי בגין ראש נזק זה בסך 30,000 ₪.

בית משפט השלום בקריית גת

תאד"מ 23-11-28230 שירן נ' בוטראשוילי

תיק חיצוני:

1

2

3

4 71. התובע טוען לפיצוי לפי חוק הגנת הפרטיות בשל ההודעות ששלח אליו הנתבע. לטענת

5 התובע שליחת ההודעות החוזרות בידי הנתבע אליו, גם כאשר ביקש ממנו לחדול, עולה כדי

6 הטרדה אחרת בהתאם לסעיף 2(1) לחוק.

7

8 72. לטענת הנתבע ההודעות נשלחו נוכח חובות כספיים שחב התובע כלפיו.

9

10 73. סעיף 1 לחוק הגנת הפרטיות אוסר על פגיעה בפרטיותו של אדם ללא הסכמתו. סעיף 2

11 לאותו החוק מגדיר מהי פגיעה בפרטיות, כאשר סעיף 2(1), הרלוונטי לענייננו, קובע כך:

12

13 "2. פגיעה בפרטיות היא אחת מאלה:

14 (1) בילוש או התחקות אחרי אדם, העלולים להטרידו, או הטרדה אחרת;"

15

16 74. מהי "הטרדה אחרת"?

17 כבוד הנשיא מאיר שמגר התייחס לסוגיה זו וקבע כי המונח 'הטרדה' בא להשלים את

18 המעגל של מגוון שיטות החשיפה המכוונות של ענייניו הפרטיים של האדם, שאינן יכולות

19 להיכלל במושגים של בילוש או התחקות, כאשר הטרדה אחרת יכולה לכלול מעשה הפוגע

20 בשלוות חייו ובתחושת בטחונו האישי של אדם וכך:

21

22 "מעשה כמתואר עלול להדיר אדם משלוותו, מהרגשת הביטחון האישי שלו

23 ומתחושתו, כי הוא יכול לנהל את חייו לעצמו, בלי שענייניו הפרטיים הופכים

24 לתצוגה לאחרים, ובכך הטרדה שבמעשה והפגיעה בפרטיות העולה ממנה"

25 (ד"נ 9/83 בית הדין הצבאי לערעורים נ' ועקנין (נבו, 30/10/88)).

26

27 ברע"פ 4743/20 מרדכי לייבל נ' מדינת ישראל (נבו, 21/7/22) נדונה סוגיה זו בהרחבה

28

ונקבע כך:

29

30 "תכליתו של חוק הגנת הפרטיות היא להגן על פרטיותו של אדם...הזכות

31 לפרטיות היא זכות חוקתית שזכתה להגנה מפורשת בסעיף 7 לחוק-יסוד:

32 כבוד האדם וחירותו ... לזכות לפרטיות יש מספר היבטים מקובלים, כאשר

33 המרכזיים שבהם הם הזכות להיעזב במנוחה והפרטיות כשליטה: הפרטיות

34 זכות להיעזב במנוחה – the right to be let alone – משמעותה אי-

בית משפט השלום בקריית גת

תאד"מ 23-11-28230 שירן נ' בוטראשוילי

תיק חיצוני:

1 התערבות במרחב אוטונומי של הפרט. היא "מבודדת את הפרט מהכלל,
2 ומפקידה בידי הפרט את הכוח להחליט מתי להיעזב במנוחה. ההגדרה
3 משמיעה את הפרטיות כצורך פסיכולוגי בשלווה, ובמידה מסוימת כצורך
4 בשליטה של הפרט במרחב של עצמו" ... הפרטיות כשליטה – משקפת היבט
5 רחב יותר מהגדרתה כזכות להיעזב במנוחה...זכות הפרט להיעזב במנוחה
6 נעוצה בכיבוד האוטונומיה שלו... [סעיף 12\(1\)](#) לחוק חל...הן על התנהגות
7 מטרידה ברשות היחיד והן על התנהגות מטרידה ברשות הרבים. מדובר
8 בהוראת "סל" גמישה אשר מספקת הגנה למרחב הפרטי של האדם. גם
9 חדירה למרחב הפרטי ה"וירטואלי" של האדם פוגעת ביכולתו של האדם
10 להיעזב במנוחה במרחב זה ולשלוט בו, ובכך פוגעת באוטונומיה שלו ובכבודו.
11 פרשנות שונה של 'הטרדה אחרת' עשויה לעקר את העבירה מתוכנה".

12
13 75. נקבע כי שליחת מסרים לאדם באופן הפוגע בשלוות רוחו, מהווה הטרדה אחרת אשר הינה
14 פגיעה בפרטיותו:

15
16 "הזכות החוקתית לפרטיות משתרעת, בין השאר ... על זכותו של אדם לנהל
17 את אורח החיים שבו הוא חפץ בדל"ת אמות ביתו, בלא הפרעה מבחוץ. ביתו
18 של אדם הוא מבצרו, ובגדריו הוא זכאי לכך כי יניחו לעצמו, לפיתוח
19 האוטונומיה של הרצון הפרטי שלו... מבחינה זו, הזכות לפרטיות היא בין
20 השאר... הגבלה על נגישותם של אחרים אל היחיד... אכן, בהמולת החיים של
21 החברה המודרנית מאפשרת הזכות לפרטיות לאדם כי יניחו אותו לנפשו
22 ויאפשרו לו להיות עם עצמו ועם בני משפחתו היקרים לו, ויאפשרו לו לאסוף
23 כוח בביתו ליום המחרת... הזכות לפרטיות נועדה, על-כן, להבטיח כי אדם לא
24 יהא שבוי בביתו, ולא יהא אנוס לחשוף עצמו בביתו להפרעות שאין הוא רוצה
25 בהן. בכך מהווה הזכות לפרטיות ... את תחילתה של החירות" (בג"ץ 2481/93
26 דיין נ' מפקד מחוז ירושלים (נבו, 9/2/94); עוד בעניין זה: רע"פ 10462/03
27 הלינור הראר נ' מדינת ישראל (נבו, 30/6/05)).

28
29 76. הודעות הנתבע פגעו בזכות היסוד של התובע לפרטיות, חדרו למרחב הפרטי שלו ופגעו
30 בזכותו להיעזב במנוחה במרחב זה ולשלוט בו.

31
32 77. הנתבע שלח לתובע הודעות מטרידות תוך שהוא משתמש בשפה בוטה, מטרידה ואף בעלת
33 נופך מאיים ולדוגי "אתה תשלם פי שלוש ממה שאתה חייב לי רק בגלל הטמטום שלך..."

בית משפט השלום בקריית גת

תאד"מ 23-11-28230 שירן נ' בוטראשוילי

תיק חיצוני:

- 1 וכן "אל תבנה על להיות שליח ציבור בחגים. בשבוע הבא כל הרבנים בעיר שלך יקבלו
2 מכתב מבית הדין על מעלליך".
3
4
5 78. התובע ביקש מהנתבע לחדול אולם זה לא שעה לבקשתו ולהיפך, קרא לו "עברייני" והמשיך
6 במשלוח הודעות לתובע הן לעניין חובות כספיים והן לעניין שימוש במחברת הגאונית וכך:
7 "אתה חייב לי כסף ואתה תשלם עד הגרוש האחרון עם ריבית. אל תחשוב שאתה תחמוק
8 מרגלי החוק. תקח בחשבון שאתה לא רשאי יותר להשתמש במחברת הגאונית יותר. זה
9 מותג שלי ואתה גנבת לי אותו ואת כל מה שהבאתי. אתה בקרוב תשמע הכל."
10
11 79. הנתבע לא חדל משליחת הודעות אף לאחר המתקפה הקשה שהתרחשה על המדינה
12 בתאריך 7/10/23 ועת התובע, כחלק ניכר מהציבור במדינת ישראל, מכונס באבלו.
13 בתאריך 11/10/23, ארבעה ימים בלבד לאחר אותה מתקפה, שלח הנתבע שוב הודעה לתובע
14 כאשר התובע משיב לו בזו הלשון: "בקר טוב גם לך. אתמול קברנו את בן אחי הי"ד אשר
15 נפל בקרב בכיסופים. היום/מחר נקבור את אח של כלתנו הי"ד אשר נפל בקרב בגזרת נחל
16 עוז.. אל תפנה אלי יותר בעניין הנ"ל ותעשה מה שאתה רואה לנכון" (השגיאות במקור-
17 ה.ש.). על אף האמור, המשיך הנתבע בשליחת הודעות עד שהתובע התחנן בפניו שיחדל,
18 וכפי שעולה מההודעה ששלח התובע לנתבע בתאריך 12/11/23: "אני מתחנן בפניך. תפסיק
19 לשלוח לי הודעות. אנחנו עסוקים באבל על הנופלים מהמשפחות שלנו ואתה לא מפסיק
20 להטריד אותי. די כבר!!"
21
22 80. במסגרת עדותו העיד התובע אודות הקושי והפגיעה שחוה בעקבות ההודעות ותחושותיו
23 כי הנתבע לא מרפה ממנו (פרוטוקול דיון מיום 1/2/26, עמ' 24 ש' 11-33).
24
25 81. לתובע זכות בסיסית, ככל אדם, שלא להיות מוטרד על ידי הודעות שהוא אינו חפץ בקבלתן,
26 ודאי לאחר שביקש מהנתבע לחדול ועל אחת כמה וכמה לאחר מאורעות ה- 7/10/23 אשר
27 תקפו את התובע ובני משפחתו אולם גם ללא קשר אליהן. זכותו של כל אדם שלא ישלחו
28 לו הודעות מטרידות הפוגעות בשלוות רוחו ובשגרת חייו, בפרט לאחר שהוא מבקש זאת
29 ואין צורך שיחזור על בקשתו עד כדי תחנונים, כפי שארע במקרה דנן.
30
31 82. ככל שסבר הנתבע שהתובע פגע בזכויות כאלו ואחרות שלו, הרי שהיה עליו לפעול באמצעים
32 החוקיים העומדים לרשותו ולא לפגוע בזכותו היסודית של התובע לפרטיות.
33
34 83. לאור האמור מצאתי שהנתבע פגע בזכותו של התובע לפרטיות.

בית משפט השלום בקריית גת

תאד"מ 23-11-28230 שירן נ' בוטראשוילי

תיק חיצוני:

1

2 84. לעניין גובה הפיצוי טוען התובע לפיצוי בהתאם לסעיף 29א(ב)(1), הקובע מנגנון פיצוי ללא
3 הוכחת נזק וכך:

4

5 "במשפט בשל עוולה אזרחית לפי סעיף 4, רשאי בית המשפט לחייב את
6 הנתבע לשלם לנפגע פיצוי שלא יעלה על 50,000 שקלים חדשים, בלא הוכחת
7 נזק;"

8

9 85. בת.א. (ת"א) 2810/08/23 פרופ' שקמה ברסלר – שוורצמן נ' רונית לוי (נבו, 27/5/25) נכתב
10 בעניין זה כך:

11

12 "יוצריו של חוק הגנת-הפרטיות ראו מקום ... להוסיף מסלול של תביעה ללא
13 צורך בהוכחתו של נזק ... דרכם של תובעים במסלול שכזה יכולה לצלח אם
14 יוכיחו כי התקיימו בעינם יסודותיה של העוולה גם בלי שניתן להתחקות אחר
15 פרטיו של נזק אשר נגרם להם בעוולה הזו. שקלול-התמורות ("טרייד אוף"),
16 הנלווה למנגנון זה מציב, אל מול ההקלה הדיונית הגלומה בו, הגבלה של
17 הסכום אשר ניתן לתבוע. לבית-המשפט מוקנה שיקול-הדעת לפסוק פיצוי
18 עד לתקרה הנקובה בחוק ולא מעבר לה..."

19

20 86. בת"ק 13290/02/23 צוקרון נ' אברהמוביץ (נבו, 6/8/23) נפסק סך של 9,000 ₪ בגין הודעות
21 שנשלחו לתובעת ולמכריה על ידי בן זוגה לשעבר.

22 בת"א 5560/04/22 פרתי נ' אלוניאל בע"מ (נבו, 24/4/24) נפסק סכום של 40,000 ₪ בגין
23 פגיעה בפרטיות שנבעה מפרסום בפייסבוק בו הודיעה הנתבעת על הזלת חלק ממוצריה
24 תוך שימוש בשמה של התובעת.

25 בת"ק (חי') 67264/08/23 פלונית נגד נעמה ויצמן (נבו, 25/8/24) נפסק סך של 34,600 ₪
26 בגין פגיעה בפרטיות שנמשכה כשנה בעקבות פרסום פרטים אישיים ברשתות החברתיות.

27 בת"א (טב') 59111/12/21 צ'ארלי בן מויאל נ' א.אמור גרופ סחר בע"מ נפסק פיצוי על סך
28 18,000 ₪ בגין פגיעה בפרטיות שנבעה מצילום ריהוט גן בחצר בית התובעים ופרסומו
29 במספר פלטפורמות.

30

31 87. בענייננו יש ליתן הדעת לכך שמחד מדובר במספר הודעות שמניינן כעשרה, אשר נפרשו על
32 פני תקופה של כחמישה חודשים ומאידך לא ניתן להתעלם מתוכן ההודעות אשר היה בהן
33 כדי לגרום לתובע תחושה רעה, להטרידו, לפגוע בשלוות רוחו ומכך שאלו המשיכו להישלח
34 חרף מספר בקשות של התובע לחדול מכך ואף לאחר הטרגדיה המשפחתית שפקדה אותו.

בית משפט השלום בקריית גת

תאד"מ 23-11-28230 שירן נ' בוטראשוילי

תיק חיצוני:

1
2 88. למען הסדר הטוב יצוין כי הנתבע לא טען בכתב ההגנה לטענות הקבועות בסעיף 18 לחוק
3 הגנת הפרטיות וממילא, ואף לגופו של עניין, איני סבורה כי יש באלו כדי לסייע לו ובקצרה:
4 הפגיעה לא נעשתה בדרך של פרסום מוגן, הנתבע לא פעל בתום לב שכן הוא ידע שאלו
5 פוגעות בתובע, בפרט לאחר שזה ביקש ממנו לחדול והבהיר לו כי מדובר בהטרדה, הפגיעה
6 לא נעשתה מתוך חובה כלשהי ואף לא לשם הגנה על עניין אישי כשר של הנתבע. כאמור,
7 ככל שהנתבע סבר כי לתובע חוב כלפיו או שהוא פועל שלא כדין היה באפשרותו לפעול
8 בדרכים חוקיות בנושא כפי שאף ציין בהודעותיו לתובע (לדוג': "אל תחשוב שאתה תחמוק
9 מרגלי החוק") ולא לפעול בדרך של הטרדת התובע. כך, הפגיעה לא נעשתה במהלך עבודתו
10 של הנתבע, בדרך של צילום מותר, פרסום מוגן לפי חוק איסור לשון הרע ואף אין בה עניין
11 ציבורי.

12
13 89. לאור האמור, במכלול השיקולים מצאתי להעמיד את שיעור הפיצוי בגין הפגיעה בפרטיות
14 במסלולו ללא הוכחת נזק, על סך 10,000 ₪.
15

אחרית דבר:

16
17
18 "יהי רצון... שתצילני היום ובכל יום ויום מעזי פנים, ומעזות פנים,
19 מאדם רע, מיצר רע, מחבר רע, משכן רע, מפגע רע, מעין הרע ומלשון
20 הרע...." (ברכות השחר, תפילת שחרית)

21
22 90. סיכומי של דבר ולאור שפורט לעיל, הנני מחייבת את הנתבע לפצות התובע בסך של 40,000
23 ₪ אשר ישולמו לפי חוק פסיקת ריבית והצמדה, תשכ"א – 1961 וזאת ממועד הגשת
24 התביעה.

25
26 91. בנוסף, הנני מחייבת את הנתבע לשלם לתובע הוצאות משפט בסך של 3,000 ₪ ושכ"ט עו"ד
27 כולל מע"מ בסך של 7,000 ₪ וזאת בשים לב, בין היתר, להימשכות ההליך ומספר הדיונים
28 שנשמעו.

29
30 92. הסכומים שפורטו ישולמו בתוך 30 ימים שאם לא כן יישאו הפרשי הצמדה וריבית כדין
31 ממועד פסק הדין ועד מועד התשלום בפועל.

32
33 93. זכות ערעור כדין.
34

בית משפט השלום בקריית גת

תאד"מ 23-11-28230 שירן נ' בוטראשוילי

תיק חיצוני:

1
2
3

ניתן היום, ד' ניסן תשפ"ו, 22 מרץ 2026, בהעדר הצדדים.

הילה שוורץ, רשמת בכירה

4
5